

idiot från till medborgare 2

Dokumentärfilmen Från idiot till medborgare 2 skildrar ett Sverige som genomgår ett paradigmskifte. Den nya synen på vad en människa är leder till kolossala förändringar i hur samhället stöttar och tar om hand om människor med utvecklingsstörning.

I filmen medverkar bland andra:

Karl Grunewald, medicinalråd på Socialstyrelsen som satte stopp för institutioner

Rose-Marie och **Peter Millberg**, mor och son som i 33 år kämpat sig genom attityder och trender i vården, skolan och boenden

Olle Jirving, som efter några jobbiga år på gruppboenden nu har köpt en bostadsrätt

Ninnie Jonsson, arbetade på Karlbergs dagcenter 1974-84

Christina Renlund, en av Sveriges första barnpsykologer som arbetade på institution

Hans Hallerfors, var 1977 vårdare på Sveriges största vårdhem för barn

Familjen Berg, gick mot strömmen och satte dottern **Winni** i vanlig skola

Diskussionsmaterialet har tagits fram av en arbetsgrupp bestående av chefer och kompetensombud i projekt CARPE

© Stockholms stad 2011

idiot från till medborgare 2

Så blev livet efter institutionseran

Diskussionsfrågor till filmen

Förslag på frågor att diskutera i samband med filmen

⇒ Tar vi vara på och värdesätter anhörigas kunskap? Är det ett dilemma mellan att ha en nära, tät kontakt med anhöriga och brukarens integritet?

⇒ Winnie går i en vanlig skola med särskolans läroplan och Peter gick i särskolan. Vad kan de olika alternativen innebära – positivt och negativt – för ett enskilt barn?

⇒ I filmen sägs att brukarna skickades ut på "skitjobb". Vad är ett skitjobb?

⇒ Hans Hallerfors säger att "en dålig start sitter i väggarna" och att ny personal snabbt lär sig det "dåliga". Är det så? Hur kan man i så fall ändra på det?

⇒ Det har varit en förändring över tid från "se bara till att de trivs" via "det räcker inte med att bara sätta sig ner och duga" till som nu att gå till ett "riktigt" jobb. Vad innebär den nya förändringen för utvecklingen av daglig verksamhet som helhet?

⇒ Olle säger att han inte trivdes på sitt förra boende bland annat för att det var så strikta städregler. Han säger sen att han inte kan bjuda hem kompisar i sin egen lägenhet för att det är så ostädat. Hur mycket ska/bör/måste vi som personal motivera brukaren när det gäller städning, mat, kläder osv? Vems behov och uppfattning går vi efter?

⇒ I förra filmen fanns denna fråga med: "En del märkliga saker har gjorts förr. Hur är det i dag? Vad gör vi i dag som vi kommer att skaka på huvudet åt om 30 år? Eller ännu värre kommer att skämmas över?" Är den frågan fortfarande aktuell?

⇒ Om det kommer att göras ytterligare en film om ett antal år, vilket samhälle vill vi då att den ska spegla? På vilket sätt kan vi som arbetar i verksamheten påverka den utvecklingen? (Samhällsutveckling för verksamhetens målgrupp sker sällan per automatik utan vi som arbetar är viktiga även som samhällspåverkare.)

⇒ Har filmen väckt ytterligare någon fråga som berör just vår verksamhet?

